

Nr 133.

Godkänd av första kammaren den 24 april 1925.

Godkänd av andra kammaren den 24 april 1925.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av väckta motioner om skrivelse till Konungen angående utsträckt pensionsrätt för befattningshavare inom fattigvård och barnavård.

(Bankoutskottets utlåtande nr 32.)

Till KONUNGEN.

I två inom riksdagen väckta likalydande motioner har hemställts, »att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte efter den ytterligare utredning, som möjligen kan befinnas erforderlig, för nästa års riksdag framlägga förslag till utsträckt pensionsrätt för befattningshavare inom fattigvård och barnavård».

Riksdagen delar den i motionerna uttalade uppfattningen, att genomförande av en ordnad pensionering för fattigvårds- och barnavårdsfunktionärer är ett behjärtansvärt önskemål, för vars vinnande staten icke synes böra undandraga sin medverkan. För beredande av pensionsrätt i statsunderstödd pensionsanstalt åt befattningshavare vid fattigvårds- och barnavårdsanstalter torde kunna anföras i huvudsak samma skäl, som föranlett staten att lämna bidrag till pensionering av personal vid åtskilliga andra icke-statliga vårdanstalter, t. ex. dövstums- och sinnesslöanstalter, kommunala sjukvårdsanstalter m. fl. Statsmakterna synas ock i princip hava erkänt det berättigade i kravet på det allmännas medverkan vid pensionering av nu ifrågavarande befattningshavargrupper, då genom beslut av 1919 års lagtima riksdag pensionsrätt medgivits för bland andra husmödrar och sjuksköterskor vid vissa, företrädesvis statliga eller kommunala, anstalter för vård av sjuka, barn eller åldringar.

På grund av vad nu anförts, finner riksdagen det vara önskvärt, att en utvidgning av pensionsrätten för funktionärer vid fattigvårds- och barnavårdsanstalter under statens medverkan äger rum; och lärer detta lämpligen böra ske genom beredande av utsträckt delaktighet i statens anstalt för pensione-

ring av folkskollärare m. fl. Riksdagen vill i detta sammanhang erinra, att beträffande sjuksköterskor förslag för innevarande riksdag framlagts rörande sådan utvidgning av nuvarande pensionering för sistberörda befattningshavare, att pensionsrätt i nyssnämnda pensionsanstalt må under vissa förutsättningar beredas även för sköterskor, anställda i sjukvård, vilken anordnats av bruk, fabriker och därmed jämförliga företag, ävensom att detta förslag numera av riksdagen bifallits.

Beträffande omfattningen av den utsträckning i pensionsrätten för fattigvårds- och barnavårdsfunktionärer, som riksdagen sålunda för sin del vill förorda, skulle det givetvis, såsom i motionerna framhållits, kunna anses önskvärt, att möjlighet till pension kunde beredas för all vid ifrågavarande anstalter fast anställd personal i anslutning till ett av särskilda sakkunniga år 1921 utarbetat förslag. Enligt riksdagens mening torde emellertid, såväl ur statsfinansiell synpunkt som med hänsyn till organisatoriska förhållanden, försiktigheten bjuda, att utvidgningen åtminstone tills vidare begränsas till att avse endast föreståndare och föreståndarinnor vid förevarande anstalter, såsom skett i ett av bemälda sakkunniga år 1922 avgivet, mindre omfattande förslag.

Vad slutligen angår de närmare villkoren för pensionsrätt samt fördelningen av kostnaderna för pensioneringen, synes ett av statskontoret avgivet utlåtande i ärendet giva vid handen, att ett genomförande av bemälda sakkunnigas förslag i nu angivna hänseenden skulle medföra, att statsverket finge bestrida en förhållandevis större del av kostnaderna för ifrågavarande befattningshavares pensionering än vad beträffande de hittills i kap. VI och VII av pensionsanstaltens reglemente upptagna personalgrupperna faller på statens del. Då enligt riksdagens mening tillräckliga skäl ej synas vara förebragta till stöd för ett dylikt förhållande, vill riksdagen ifrågasätta sådan omarbeting av sakkunnigförslaget i dessa delar, att statsverket icke behöver vidkännas större andel i pensioneringskostnaden för fattigvårds- och barnavårdsfunktionärer än vad staten påtagit sig beträffande pensionering av andra likställda personalgrupper. I varje fall synes en förnyad utredning av hithörande förhållanden få anses påkallad.

I anslutning till vad nu anförts, har riksdagen funnit sig böra avlåta en skrivelse i förevarande ämne till Eders Kungl. Maj:t; och får riksdagen i sådant avseende anhålla, att Eders Kungl. Maj:t måtte taga under överbägande frågan om utsträckt pensionsrätt för befattningshavare inom fattigvård och barnavård samt efter den ytterligare utredning i ämnet, som kan finnas erforderlig, för riksdagen framlägga det förslag, vartill omständigheterna må föranleda.

Stockholm den 24 april 1925.

Med undersåtlig vördnad.